

Muinassa kansoitetut tuplajuhlat

Esa Urhonen

► Näytelmä Enne muina ja Muina ny kertoi kotiseutuyhdistyksen vaiheet huumorilla höystettynä.

RIINA KASKI
Länsi-Suomi, Rauma

Kotiseutumuseo Muinassa vietettiin perinteistä kesäjuhlaa eilen. Samaan syssyyn juhlittiin myös 30-vuotista taivalta. Vermuntilan soittokunta päräytti juhlasävelet kahdelta. Muina ry:n puheenjohtaja Leena Kekäle lausui tervehdyssanat.

Eila Saarvan näytelmän ja historiikin sekoituksessa oli paljon faktaa ja ripaus fiktiota Muinan 30-vuotisesta taipaleesta.

–Tuulimyllyn katto on kuin tarhapöllön siivet sateella, tuumasi näytelmän mukaan yhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja Sumeri Malmivuori.

Ansioituneita muistettiin

Runsaslukuinen yleisö sai nauraa makeasti, kun näytelmä kuvasi, miten Malmivuori väänsi sanan peistä Frans Arvon kanssa. Molemmat olivat yhdistysläisiä sekä toisinaan erimielisiä kannallisvaikuttajia.

–Sanoitko sinä jotakin, vai höpsöttääkö tuuli huuliasi? kommentoi Arvon esittäjä.

Kun museotoiminta alkoi, tuli eteen pulma. Esineitä oli valtavasti, mikä hankaloitti sijoittelua ja arkistointia.

Kesken näytelmän jaettiin harrastemerkit Eeva Yrjäselle

Tässä yksi museon esineistä vuodelta 1898. Muinan talkooaktiivi Markku Hannulan kädet toimittivat pöydän virkaa, kun Suomen Kotiseutuliiton toiminnanjohtaja Lassi Saressalo käytteli kaulauspuita eli manuaalimankelia, vaikka silotettava kangas puuttuikin.

ja **Kyösti Paavolalle**. Yrjänän on paluumuuttaja, joka on innostanut esimerkillään. Paavola on perustajajäsen, talkoolainen ja taitava puunkäsittelijä.

–Miten me kaksi voidaan ottaa nämä merkit? Homma ei pyöri vain muutamien panostuksella. **Aaro Hellaakosken** sanoja mukailen: Muina antaa meidän antaa, Yrjänän sanoi lii-

kuttuneena. **Laila Jalonen** ylennettiin kunniajäseneksi kukkien kera. Hänen terveydentilansa ei sallinut osallistumista.

Talkoot yhdistyksen tukijalka

Puheenjohtaja Malmivuori kuoli vuonna 1984, mikä sysä-

si yhdistyksen uuteen tilanteeseen. Arvosta tuli uusi puheenjohtaja yli 10 vuodeksi.

Näytelmässä sivuttiin pärekaton tekemistä, sillä alueelta löytyy pärehöylä. Myös ruokojä on haettu talvipakkasella järven jäältä ja palelevin sormin niputettu odottamaan kevättä.

Talkoolaiset antoivat näytelmän puitteissa kummallekin

katolla 20–30 vuoden takuun. Virossa ruokokaton luvataan takuu 50 vuodeksi.

Vapaaehtoistyö on ratkaisevassa asemassa niin kotiseutu- kuin monissa muissakin yhdistyksissä. Vasaraisilla talkoolaiset kokoontuvat viikoittain tiistai-iltoihin. Nyt nuorin talkooaktiivi on 65-vuotias, joten uutta verta kaivattaisiin.

Saressalo: kotiseutuyhdistysten oltava avoimia

Länsi-Suomi, Rauma

Muinan kesäjuhlassa oli puhumassa myös Suomen Kotiseutuliiton toiminnanjohtaja, dosentti Lassi Saressalo.

–Kotiseutuyhdistykset ovat aina reagoineet uukiin. Tämän takia ne ovat elinvoimaisia.

Yhdistysten kynnyskysymykseksi nousee avoimuus. Saressalon mukaan yhdistysten on oltava valmiita ottamaan paikkakunnalle muuttajat mukaan, myös maahanmuuttajat.

–Sisäänvetoprosessi on haasteellinen, mutta jatkuvuuden kannalta välttämätön.

Jokainen mieltää kotiseudun eri lailla. Saressalolle suomalainen varuskunta on kotiseutu, koska hän on asunut useassa varuskunnassa. Myös Tampereen Pispala tuntuu jo kodilta, vaikka 20 vuotta sitten dosentti asui Turussa.

Ihmiselle on tärkeää tuntea kuuluvansa jonnekin. Nuoret eivät koe kotiseutuyhdistysten toimintaa omakseen.

–Kotiseutuyhdistykset ovat kypsien ihmisten liike, ei nuorten. Se on tavallaan ikäväkin tosiasia.